

ДІЛО

Виходить по-дня рано
крім понеділків.

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок 10. П. пош.
Конто пошт. шл.д. 26.726.
Адреса теле. Діло—Львів.
Число телефону 261.
Рукописи
редакція не звертає.

ПЕРЕДПЛАТА

в Австро Угорщині:

місячно	3.60 К.
чвертьрічно	10 —
піврічно	20 —
щорічно	40 —
у Львові (без доставки):	
місячно	3.— К.
чвертьрічно	9.—
піврічно	18.—
щорічно	36.—

За зміну адреси
платить ся 50 с.

Ціна оголошень:

Строчка петитова, двошпаль-
това 40, в надісланні 60, в
оповістях 80 с, в редакційній
часті 1 К. Глойдження про
випади і заручки 1.50.
Некрологів стрічка 1 К.
Стадіоголошення за окремою
умовою.

Одні армірні коштує
у Львові 12 с.
на провінції 14 с.

Видав: Видавнична Спілка „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Василь Панейко.

Битва на східнім фронті.

ЗВІДОМЛЕНЕ Ц. І К. ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ
з 4. липня.

Під Бережанами криваво відіерто за-
взяті наступи значних ворожих сил. У відтинку
на південний захід від Зборова Росіяни не
наступали.

Поза сям на всіх теренах війни незначна
боева діяльність.

ЗВІДОМЛЕНЕ ГОЛОВНОЇ НІМЕЦЬКОЇ КВАТИРИ
з 4. липня.

СХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

В Східній Галичині Росіяни тільки ко-
ло Бережан змогли поновити свої наступи.
Мимо введеня в бій свіжих сил не могли посу-
нути ся вперед. В завзяті обороні і хоробріх
протинаступах саксонські полки удержали свої
становища проти численних наступів і завдали
ворогові значні втрати.

У відрізку Колюхи—Зборів сильна
артилерійська боротьба.

Діяльність артилерії була хвилями знач-
нійша також коло Бродів і над Стоходом. На
решті фронту не було значніших подій.

ЗАХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Група війск баварського на-
ступника престолоа кн. Рупрехта:
Наслідком дощів і угруденої сим обсервації
огнева діяльність аж до вечера оставала не-
значною. Потім у декотрих місцях вона віджи-
ла. Вночі введено кілька звідних сугинок, ко-
трі принесли нам полонених і добычу.

Група війск німецького наступ-
ника престолоа кн. Шмен де Дам Француз-
ки двіма наступали на здобуті нами рови. Оба
рази їх відіерто. Наші баталіони погнались
за уступаючим ворогом, висунули свої стано-
вища вперед і забрали значнішу скількість
брашів. Також на захід від Серні і коло Кра-
єв виправи наших відділів мали успіх.

Органічна хиба.

Пишуть нам з провінції:

Клич: „організуємось!“ — думає що раз
частіше, що-раз сильніше серед всіх верств
української суспільности і на всіх полях націо-
нального життя.

Клічем сям переймаєть ся кожний живий
член суспільности, а слідом за тим повстають
організації найрізноманітніші на всіх полях —
чи то на полі просвітнім, чи гуманітарнім, по-
літичним, чи економічним, і все їх більше, від-
повідно до потреб і змагань живої нації.

Та коли приглянутись тим організаціям,
особливо тим, котрі не ограничують ся на льо-
кальні відносини чи малі гуртки, але мають за
ціль втягнути в свій круг загаль народу без о-
гляду на політичні, соціальні чи релігійні пере-
конання, то бачимо, що щось не в лад, щось
хибує тим організаціям, що вони часто або не
вселяють свої цілі, або дуже повільно, що праця
їде повільно, а буває і так, що організація пере-
мінюєть ся в дисорганізацію.

Де причина сего? Причин много і зіста-
вити їх в одну коротку відповідь річ неможлива.
Одна з причин, се безперечно брак до-
свідку. Часто входить в життя якусь організацію,
— та хоча в теорії її як найкраще поняті, об-
думано і уложено цілий план, то в практиці почи-
нають ся доперва досвіди, зміни, приноровлене

до обставин і тратить ся цілі літа, заки органі-
зація ввійде на власні шляхи і пічне правильно
функціонувати. Однак се явище, яке можна все
і всюди запримітити, а особливо у народів, ко-
трих розвій що йно почав ся.

Дальша причина лежить вже в самій органі-
зації, се-то тілі зорганізованім, в його устрою
і нервах. Браків і хиб много — в самім провіді
організації, в органах виконуючих, як і в по-
одиноких членах.

Провід, се-то головна управа, видає
часто інструкції, зарядження, неначе головна у-
права армії, не знаючи часто, чи се можливе
примінити до обставин, до виконання, бо часто
не знає ґрунту, на котрім мають бути виконані
сі зарядження. Зарядження неможливі до вико-
нання з різних причин остають лиш зарядженя-
ми, а головний заряд в столиці краю спокій-
ний; дав порученя і інструкції, не входячи в те,
з якими наслідками. Що більше, часто жадана
чи представлена у головних управ кінчать ся
лиш обцянками, се-то, на ділі нічим.

Коли ж порученя і добре обдумане і мож-
ливе до виконання, так знов брак карних
посередних органів, які перевели З в жи-
те дотичне порученя, і тут велике лихо. Видане
порученя, чи бажане головного заряду поінфор-
мувати його про потреби органів, чи членів ор-
ганізації, лишують ся без відповідній, без вико-
нана цілими місяцями, а зуживаєть ся лиш мно-
го енергії на ургенсі і гроша на оплати; вікниці
робить ся жест повної реанізації. Причина тут
та, що у нас дуже часто брак у одиниць, котрі
піднялись обовязків, карности, почутя обовязку,
солідности. А коли нема тих чинників, так до-
тична одиниця почуваєть ся увільненою від все-
го, а нема засобів і можности потягнути до від-
повідальности, змусити до виконання.

Буває, що провідниками організації, чи ор-
ганів посередних є люди, за котрими промовляє
суспільне становище, огляди, все, лиш не знаня,
здібности, енергії, досвід; хоча не брак у них
часами доброї волі, о брак сил переімити
волю в діло, в жите.

Лучаєть ся таке, що порученя видає лю-
дина, за котрою не стоїть високе суспільне ста-
новище чи вік, людина суспільно слабше си-
туована. І тут камінь предкновенія. Неслушно
вроджена амбіція, оригінальний світогляд під-
порядкованою одиниці, не позволяє їй виконати
порученя, а за тим стає ціла машина.

Се, що сквано, відносить ся до ор-
ганів, котрі дають і приймають порученя.
Не ліпше справа маєть ся і з членами.
Се по більшій часті сирій матеріал, котрий не
бере фактичної участі в житю ор-
ганізації. Не знає як слід ні цілі ні доріг,
які ведуть до неї. Се маса втягнена припадко-
во, не партиципує ні в користях, ні в житю ор-
ганізації, а затім гарний розвій немислимий.

Такі в головному браки і хиби з причини
котрих кульгають або ледви живають многі
наші організації.

Як же усунути їх, бодай опорати ся, спря-
мувати жите організації на власні шляхи?

Задачею головних управ організації по-
винно бути, щоби по можности розпоряджали
фаховими одиницями, обізнаними з практичним
житем, з ґрунтом, куди має бути спрямована
їх праця. Мусять устати розпорядженя від „зе-
лених столиців“, доки не знаєть ся, чи вони
можливі до виконання. До сего веде пізнане
організації там, де вони вже проявляють ся
наверх.

Органи посередні повинні би мати за сво-
їх провідників людей зі знанем, досвідом, енер-
гією, доброю волею, з почутем прийнятого на
себе обовязку, і лиш таких провідників, без
огляду, чи за ними промовляє вік і становище,
хоча із тим по можности належалоб числити ся.
Багато лучаєть ся, що одиниця приймає на се-
бе обовязки часто для пустої амбіції, на те,
щоб їх ніколи не виконати, і все кінчить ся на
виборах.

Органи ті повинні би мати у себе платних
функціонерів, котрих обовязком булоб вже з
титуду платні залагоджувати справи організації.
У нас, як суспільности небогатої, се справа

не легко до переведеня, а однак кометна, бо
тоді піде жите і буде хосен, котрий винагородить
понесені на платних функціонерів видатки.

Дальшою пекучою потребою, се обовя-
зок так проведу як членів всіх, ознакомлюва-
ти все членів і нечленів про цілі, способи і
користи, які несе організація.

Коли організації наші не ввійдуть на ті
шляхи, так наше жите національне буде в за-
гальних рамках культури; буде одно, не буде дру-
гого. Що страшніше то се, що таке животіє,
кулявіне втравджує дисорганізацію, деморалі-
зацію, бо члени бачучи, що організація робить
часто з початку много шуму, в практиці нічо-
го не дає, хиба абзортує, спадають в знеохоту,
тратять довіре, так що слідуючі проби органі-
зованя є тяжкі до переведеня, або є виключе-
ний їх успіх.

Війна принесла нам майже цілковите зни-
щеня наших організації, навіть тих, котрі були
в найкращім розвою. Старе авалене, зруйно-
ване, тож будуючи нове, тамти належалоб на
ті старі браки і хиби, щоби вони знов не по-
вторились. Ніхто не перечеить браку сил, тру-
дності, які ставлять нам наші вороги націо-
нальні, які дрожать на згадку: „українська
організація“, а однак чи не ліпше повільно,
як на борі, на лихих основах будувати наші
всі організації. Се не принесе знов много ре-
ального хісна, хиба повторить ся стара історія.

Тож солідність в відноів старих і таореню
нових організації! — ський.

Державна Рада.

(Телеграма к. к. Кореспондентського Бюра).

Відень, 4. липня 1917.

(Тхб.) На вчорашнім засіданю палати по-
слів внесли інтерпеляції між ин. пл.:

Евген Левницький в справі виплати під-
мог гр. кат. душпастиря, діяльним серед вие-
леної людности; в справі поведеня властей су-
проти евакуованих зі станіславщини і в спра-
ві відмови виплати причинків.

Кость Левницький в справі виплати
причинків і відмог евакуованим.

Сінгалевич в справі рекавізції худоби
в Східній Галичині.

На нинішнім засіданю вела ся дальша
дебата над розпорядками, виданими на підставі
§. 14.

П. Тертіль (коло польське) полемізу-
вав з закидами, піднесеними проти Поляків на
засіданях палати панів, тай заявив, що коло
польське в негодованем відкидає ті закиди.

По промові посла Піка посол Добер-
ніг зложив іменем німецького націо-
нального союзу за таку заяву:

Приймаємо до відомости цісарське розпо-
ряджене про амністію з дня 2. липня 1917. Во-
но має вправді контрасигнату президента міні-
стрів, який тим самим є за нього відповідаль-
ний. Висказуємо наше здивоване, що президент
міністрів як дорадник Корони не ужив відпо-
відно свого впливу. Тому Німці тільки з недо-
вірем можуть відносити ся до дальшого по-
веденя правительства. Мимо сього розпоряджене
мусить ся вважати як діло особистої волі Мо-
нарха і як таке у-узетъ ся в від нашої критики.
Однак дог супроти виборців, супроти цілого
німецького народу і супроти власної совісти
каже нам завятити супроти нього становище.

В часі війни дали Німці незлічними доказа-
ми вірности для Цісаря і вітчизни. В сих тяжких
часах уділив наш нарід сильного підпертя і
Цісареві і вітчизні. Також і нині під вражінем
амністії відкидаємо всяку думку вірности для
Цісаря аж до вилповідженя. Як передше так і
далі будемо безусловно служити вітчизні.

Однак в амністії для всіх тих, які ще в
часі війни посунули ся аж до запереченя дер-
жави й грозили розвязанем держави в душі не-
приятеля бачимо нечуване обтяжене держави.
Не можемо кинути заслони забутя на найблиз-

шу минулість, не можемо забути про те, які політичні махінації в краю спричинили вибух війни. Ніколи не можемо забути про те, як багато волилось німецької крові, що тисячі наших братів пало жертвою зради. Сьому треба протиставити висуди осіб, які в своїй безрадності та від натиском нужди дали ся піврати до заяв, за які стрінули їх кара. Як же можна населено вилоткувати, що в сих многих випадках нема дарованя кари, підчас коли більші, мововнені з розвагою політичні злочини вважаєть ся, мовби їх не було. Ми шануємо найширшіше великодушні почування, якими руководив ся Цісар, побояємо ся одначе, що незвичайна доброта серця буде але винагороджена. Не маємо ся також виховуючих наслідків, які акт ласки мав без сумніву на думі.

Противно — ми побоюємо ся, що державу, мад відбудовано котрої бажасмо працювати після наших найліпших сил, видано на жертву нових внутрішніх спорів, і що утруднене є погляданє народів, тому що бежане властий захваниціе довають о те, щоби їм не кладено лінійних границь. Ми, Німці, не думаємо понести епідановідальности за ті всі непередвиджені наслідки.

Пос. Семка висказує пересвідчене, що привернене судів присяглих буде найліпшою основою для сконсолідованя відносин в Австрі.

Пос. Ролер заявляє, що його партія буде годосувати за знесенем предложень, які є предметом заяв. Домагаєть ся одначе, щоби правительственне предложєне в справі задержаня військових судів в областях, в яких нема цивільних судів, стало можливо скоро законом. Обговорює акт амністії і заявляє, що коли прийдуть очікувані Коронуою наслідки, то німецький наряд буде колісь благословити сю амністію. Горе одначе, коли станеть ся протинно, коли сей акт будуть посясновати не як ласку, тільки як доказ слабости. Німці в Австрії мусять розважити, як мають в будучности повести свою політику.

Пос. Гранді заявляє, що Італійці очінують в повні акт амністії, але очікують ще дальших заряджень що до інтернованих і конфінованих.

Пос. Фінк складає іменем християнсько-сусвідних таку заяву: Цісарське розпорядженє про амністію з дня 2. липня 1917 р. є виніком права ласки Корони, яка усуваєть ся в під дискусії в конституційних тілах. Саме тому не повинно воно було наступити в контрастнаго президента міністрів, який є відповідальний, тому що при акті Монаршої ласки, жаден з міністрів не має обіймати відповідальности. Бажасмо, щоби благородне діло нашого Цісара вийшло на добро і усіх держави й її народів та не було нагороджене невдячністю. Ся спільна праця всіх народів держави, якої Цісар і ми разом з ним сподіємо ся, нехай стане ділом.

Потім промовляв пп. Вольмасер і Ліберман, дочім завкнено дискусію, генеральними бесідниками вибрано „за“ посла Шнігла, „проти“ посла Уджала.

Супроти принципіальної помилки, яка зайшла в згадженю про промову посла Вітика, виголосену дня 28. червня в парламенті, треба ствердити, що бесідник завважив, що на будучім мировім конгресі представники робітників порушатъ важнійші справи ніж справи політики престижа. Також Українці бажують ввати участь в загальнім конгресі народів, в конгресі мировім. Українці бажують вільної незалежної України і до сеї ціли зближають ся скорим кроком. Український наряд має всякі умови, щоби міг сам рішати про свою судьбу. Під оглядом національним і лінгвистичним творить він одностайну цілість. Економічно є Україна найбагатішим краєм в Европі, терпить одначе наслідком чужого трактованя.

Далі домагав ся бесідник, щоби парламент, отже наради в парламенті рішили про воєнні цілі. Парламент мусить також домагати ся, щоби як у Франції прислуговало йому право рішаня про амністію що до всіх стежених за політичну провинну.

Серед внесенних в вчерашнім засіданю інтерпелляцій находить ся інтерпелляція п. Гуммера, Тайфля і тов. до міністра красної оборони в справі поведєня чеських жовнів 19. дивізії піхоти коло Зборова і в справі теперішного побуту сих жовнів.

Сі самі послы внесли інтерпелляції в справі сконфіскованя заяв, яку д. 22. червня зложив в комісії для справ посольської ненарушимости міністер красної оборони.

Управитель міністерства просвіти вніс на нинішнім засіданю проект закона в справі службових відносин учителів в державних середних і низших заведенях (служба прагматика для учителів).

На пропозицію президента міністрів приділено сей проект комісії для справ державних функціонерів.

Слїдуюче засіданє в пятницю 6. с. м. в 11. год перед полуднем.

Д-р Рутовський у Цісаря.

ВІДЕНЬ. (Таб.) Цісар прийняв нині на відвідині посла г-ра Тарновського й бурмістра Львова Рутовського.

Німецька цісарська пара у азстрійського Цісаря.

ВІДЕНЬ. (Таб.) Німецький цісар і цісареза прибудуть д. 6. липня рано разом в дружиною до Ляксембурга, щоби віддати візити цісареві й цісареві.

Вожд російської офензиви

Верн. 4. липня 1917.

(Таб) Російський співробітник дневника „Бунд“ доносить, що начальна команда на російській південно західній фронті є тепер в руках 48-літнього генерала поручника Алексея Гурора, котрий раніше він 34 днівівно шімоти і особливо відзначив ся в боях у Карпатах.

„Українська агітація в Королівстві“

Львів, 4. липня 1917.

Під наг. „Українська агітація в Королівстві“ знаходимо в польських часописях таку допись:

„Від 1. мая с. р. начальну етапну команду в 4 повітах Сідлецької губернії обняв г-р. Вальдерзе. Слїдус уступ зчеркнений країнською цензурою.“

„Грофови Вахдерзе завдячує правленю нині часть Підліся українську агітацію. Майже рієночасно з ним прибуло кількадесятюх українських агітаторів Галичани, що поданоть себе фалшиво як полонених з австрійських таборів і є одиті в елгантні мундурні козацького крою та ведуть оживлену пропаганду. Вони доказують місцевому населеню, що воно українське, що сей край не повинен належати до Польщі, що селяни повинні дістати землю від панів і т. и. Німці виганяють з хат хлопів в цілі умішеня в їх хатах українських агітаторів, які є досить рівномірно розсіпані по мілья етапній області. Оминають тільки сїя національво свідомих, відомих із своєї боротьби о польськість (пр. Давиди), кидяють ся головою на села темні. Агітують також серед чисельно розсіпаних Пінчуків, евакуованих з фронту. Намавляють людий до українського легіону та старують ся оснувати українську школу. Треба зазначити, що ніяка польська політична діяльність не є допустима від правлінем г-р. Вальдерзе, бо „політична агітація близько фронту не може мати місця“. Рівномірно отже з заборонуою для Польквіє є zorganizована окупаційними властями українська агітація.“

Подяємо сю допись, нічого в ній не простуючи, з український громадянин свідомий фактів, сам зуміє відділити правду від байки в сих польських „революціях“.

ІВАНОВИ ФРАНКОВИ

Складки на монумент-портрет приймає Кредитний Союз Кредитовий у Львові, — число книжочок щадничой 4.000.

Виданя Наукового Товариства ім. Шевченка з часу війни.

Наукове Товариство ім. Шевченка видавало перед війною пересічно коло 14 книжок і 6—8 зшитків річно, які видосили разом коло 60 аркушів друку. Брали в них участь не тільки австрійські Українці, але й російські, а навіть деякі чужі учені. Рік 1914 мав принести ший ряд нових видань, а який одмі вже розпочали ся друкувати, других рукописи лежали в друкарні, а інші викінчували автори. З вибухом війни всі плани подервертали ся. Богато авторів погликнуло до війська і їм стало неможливо викінчувати праці; значне число рукописів пропало в часі ворожої цівазі; друкарню знищено; забрали з неї великі запаси паперу, черенок, а навіть велику машину. Полішену частину черенок порозсидувано і помішано так, що треба було кілька місяців часу, щоби їх на ново упорядкувати. Отсе все, а наот брак складачів, недостатка паперу і інші технічні труднощі, спричинили, що видавничя діяльність Товариства значно зменшила ся і ослабла, але не урвала ся цілковито, як би можна було думати. Навпаки, коли возметь ся на увагу всякі труднощі і перешкоди, злучені тепер з науковою діяльністю загальною і в науковими виданнями всього роду, то треба признати, що Товариство зробило дуже багато, піддержуючи та продовжуючи свою діяльність. Посвідчать про се отсі виданя з часу війни.

Пам'ят Ієвкови Франкови в серіаліте його письменницької праці 1874—1914. Львів, 1916. Ст. 184—390. 8°. Ціна 10 К.

Отсей збірник мав поквити ся в літі 1914 р. й містити: 1) Пережмову літературного комітету. 2) Бібліографічний огляд писань І. Франка. 3) Присвячені ювілейови твори красного письменства. 4) Присвячені твори наукового змісту. 5) Рукописи приходів і видатків ювілейного двору. З сих відділів був видрукований у цілости третій і четвертий, а також розпочатий другий. Четвертий відділ вийшов перед війною як подвійний том „Записок“ (CXVI—CXVIII) — окремо. Дальшу роботу перервала війна, а по увільненю Львова не можна було відновити роботи по части через знищенє друкарні, по части через брак складачів. Зі смертю дек. поета постаювив комітет, не чекаючи викінченя всіх частей, винустити третю й четверту окремо книжкою, що й стало ся. Інші відділи викінчують ся вже аж по війні.

Літературна частина збірника містить твори 18 авторів, з яких чотирь належать уже до небуцинів: Леся Українка, Б. Ярошевський, Леся Мартович і болгарський письменник Петко Тодоров. М. Коцюбинський ладив ся також прислати щось до збірника, але смерть не дозволила йому на те. З чужих письменників взяли участь у сій частині крім П. Тодорова (Ного оповіданє надруковано в болгарській оригіналі), чеський поет А. Черни, та російські письменники В. Короленко і Міксин Гурквіч (їх твори друковані в чеській і російській оригіналі). З наших — побіч названих уже — маємо В. Винниченка, С. Ефремова, Ф. Вовка, В. Охримовича, Т. Бордука й інших.

Друга частина, наукова, містить твори 24 учених авторів, із яких два вже небуцині: Федір Корш та Володимир Гребеняк (полаг убиті). З чужинців взяли участь у збірнику: Федір Корш (статя написана по українськи), В. Ягич,

О. Шахматов (статі по російськи), О. Врікнер, Ів. Бохуєн де Куртене (статі по польськи), А. Бизен (статя по німецьки), Ю. Подіва (статя по чеськи). Пола тим усі праці належать до наших учених і обробляють теми з археології, історії, літератури, етнографії і мови. Книжка видана дуже гарно і прикрашена незвичайно вдатним портретом поет. ювілянта, роботи Ів. Труша, та ініціалами й орнаментом із біблії Скорини (XVI. ст.) та Стратийського евангелія (XVII. ст.). Вона повинна найти ся в домі кожного інтелігентя.

Залишки Наук. Тов. ім. Шевченка. Том СХХІІ. Львів, 1915. Ст. 232, 8°. Ціна 3 кор.

Отсе книжка принесла сім праць різних авторів: 1) Остатія праця пок. Вол. Гребеняка: „Нові археологічні махіди на території сідлені Галичини“. 2) Історична статя д-ра Ів. Крип'якевича: „До характеристик Ілліана Карлімовича“. 3) Бібліографічна рідкість, яку подає М. Вовняк: „Український господарський порядок в 1788“. 4) Спомини Ів. Вєохратського: „З перших літ народовнів (1861—66)“. 5) Етнологічна розвідка д-ра З. Кузєлі: „Посвяженє і забавя при мерци в укр. похороннім обряді“ (докінчанє). 6) Описова статя Юрія Кміта: „Похоронні звичаї і віруваня у Бойків“. 7) Етнографічна збірка В. Гнатюка: „Народні оповіданя про тютюнарів“.

Залишки Науков. Товар. ім. Шевченка. Том СХХІІІ—СХХІV. Львів, 1917. Ст. 320, 8°. Ціна 5 кор.

Отсе книжка містить праці також сімох авторів. 1) Докінченє посмертної праці, писаної по латинськи, д-ра Петра Крип'якевича про богородичні гимни в грецькій церкві. 2) Історична розвідка М. Чубатого: „Західна Україна і Рим у XIII в. у своїх змаганях до церковної унії“.

Наслідки амністії.

Амністія вносить наслідки кари о стільки, яке помилувани можуть віднакати певні права, уряди й управління, як також активне й пасивне виборче право. Помилувани віднакують отже виборче право. Помилувани віднакують отже виборче право, т. зн. можуть бути поновно вибрані. Кльофач мав явити ся зчора дня 3. с. м. в парламенті. Чеські посольські круги думають, що в найближшій часі будуть розписані вибори в тих округах, котрих послів тепер помилувано. Що до послів Крамаржа і Буржіваля стасть ся безпредметною також конфіскація їх майна.

Що до посольської гідности, то її буде можна виконувати: безпроблемно посол Кльофач, якого доси правосильно не засуджено, отже доси не втратив посольського мандату. Всі інші правосильно в суджені якщо віднакають лиш пасивне виборче право, т. зн. можуть бути поновно вибрані. Кльофач мав явити ся зчора дня 3. с. м. в парламенті. Чеські посольські круги думають, що в найближшій часі будуть розписані вибори в тих округах, котрих послів тепер помилувано. Що до послів Крамаржа і Буржіваля стасть ся безпредметною також конфіскація їх майна.

ПРОСИМО

при зміні адреси **конечно**

- 1) надіслати 50 с. за переведенє зміни
- 2) подати вобіч нової і стару адресу.

Адміністрація „ДАА“.

НОВИНКИ.

Львів, 4 липня 1917.

— Академія в честь Івана Франка для Укр. ранених жовнів і стрільців уладжена заходом Українського Жіночого Комітету у Відні відбудеть ся в неділю дня 9 липня о 2 год. по полудні. Сяля Lehrerbau у при вул. Langegasse 20. вхід від Joesefgasse (округ VIII). В програму входять: два відчити про жите й діяльність І. Франка, деклямації, хори, сольо спів і ин. Вступ для стрільців і жовнів вільний. Гості за добровільними датками на цілі комітету. Рівнож на Шевченковий концерт, що відбудеть ся в суботу 7. липня о год. 7 ій вечером в середній салі Konzerthaus у при Lothingerstrasse (окр. I) вступ для ранених стрільців і жовнів вільний. Білети будуть члени Укр. Жіночого комітету роздавати при касі.

— Певда Українців при виборах до повітової земської управи в Ушиці. „Кієвська Мисль“ з 16. н. ст. мая доносить, що 12. н. ст. мая ушцицьке земське вібрале вибрало новий склад земської управи. Перейшла лієга Українців демократів: председатєль управи д-р Орловський, члени управи Нагль, учитель Снитгар, селянин Підлісний, а від Поляків Красовський.

- 3) Фізіологічна студія д-ра Івана Панкевича: „Пандекти Антоха 1307 р.“
- 4) Замітка проф. духовної академії в Київі: „Два документи до побутової історії Київської Могиланської Колегії в XVII ст.“
- 5) Статя д-ра І. Крилякевича: „З козацької ефратістики“.
- 6) Статя швейцарського ученого д-ра А. Єлена: „Дисеник Орлика“.
- 7) Етнографічна праця Вол. Гнатюка: „Причини до пізнання Гуцульщини“.

Збірник фізіологічної свідції Наукового Товариства ім. Шевченка, т. XVI. До історії культурного й політичного життя Галичини у 60-их рр. XIX в. Написав Ярослав Гординський. Львів, 1917. Ст. VIII+264, 8°. Ціна 4 кор.

В отсі книжечці оголошує д-р Я. Гординський збірку листів, які писали різні особи в часі від 1849—1889 до о. Амаронія Шанковського, що по визначено перейшов до учительського стану і учительовав довгий час у гімназії в Коломиї (1864—1874), а потому в Чернівцях (1874—1893), де й жив опісля на пенсії і вмер 1906 р. Належає він до діячів т. зв. „старої Русі“ і мав доволі широкі аносни, хоч і не в визначними особами. Та все в матеріялах є багато такого, що служить для характеристики тодішньої епохи і отсе все вибрав автор та подав у вступній широкій розвідці, в якій позиваємо читачів в життєписов А. Шанковського, для погляду на жите питоміща духовної семінарії в 50-их рр., малює народницький рух серед молодіжи, образу боротьбу в 61—3 р. та говорить про еміграцію Галичан до Холмищини перед вивезенєм унії.

— Подана в справі звільненя від військової служби. Урядово оглошують: Щоби уникнути непотрібних опіанєнь в полагаджуваних справ о звільненє з військової служби, які належать до групи звільненє міністерства краєвої оборони, звертаєть ся увагу, що всі письма і подани треба адресувати безпосередно до групи звільненє сего міністерства у Відні XV. Goldschlagerstr. 14/16.

— Від п. Нонотантими Мамичної одержав Укр. Жіночий комітет, секція для полонених, таку вістку: Вашу марку з Рівдяними желанями святочними одержала я по Великодні! Так у нас іє кореспонденція, і охота відбрав писати. Мені тут живеть ся як звичайно на Сибірі при 50° мерозу в знімі а легіонами мошки (не гебрайської) в літі. Якось дві зими мерзнула. Тепер повіяло тут по послідних полях трохи вільнішим духом і ми дістали свободу, значить ся, замість мерзнути на Ангари, можемо мерзнути в Красноярську або Томську, а навіть вмирати з голоду в центрі Росії. Про поворот домів поки що нема мови. Про смерть Озаркевичів читала я тут в польській газеті і незвичайно вразила мене ся вістка. На здоровлю чую ся тут дуже добре і хоч цілий грудень були морози день в день по 50° Реом. я собі самій на вдивовижу не мерзла і не хорувала. Мене і тов. Балницького... (слідє сім рядків втертих рос. цензурою). Вона основуєть ся не на сфемеричних обіцянках якихсь і чогось а на житєвих фактах. В Хабрині на границі Китаю повстала наша школа. Обчислена спершу на 50 дітей, прийняла відразу заши 100. Своя школа, зі своєю рідною мовою! „І не ситий не впоре на дні моря поля“. — Константина М.

— Чеські соціалісти про польське питанє і Українців. На конференції в Стокгольмі зложили представники чеських соціалістів таку заяву в польській справі: „Що до Поляків — признаємо їх змаганя до зєдиненя і самостійности. Вважаємо одначе відповідним виразно зазначити, що основу польської самостійности творять всі області, заселені Поляками, з тим одначе, щоби се не колідувало з жаданями Українців в справі рішаня про себе.“

— В Жовкві, як нам пишуть, має станути сирітський захист ім. митр. гр. А. Шептицького і українська бурса ім. Т. Шевченка. Се найголовніші клічки, які під сю пору ставить ся до всіх громад і до всіх патріотичних одиниць нашого повіту, а зєднанє яких переймив на себе по при инші пов. товариства в Жовкві Український Пед. Кружок ім. Т. Шевченка, переказуючи на ті цілі закуплену перед війною півтораморгову площу на Глинській вулиці в Жовкві і суму 4.000 К, також Український Організаційний Комітет в імени цілого жовківського повіту. До тепер зложили на ті цілі в касі „Народного Дому“ в Жовкві отсі патріотичні громади і Вп. жертводавці з політу: о. Н. Величковський з Добросина 50—, Н. Н. збірка 10—, о. С. Демчук з Крехова 6—, збірка в Жовкві 10—, о. Т. Банах з Глинська 10—, о. дек. В. Утриско в Скваріві новій 20—, С. Кезак ц. і к. об. кр. пол. гавб. полк 43 бат. 30—, збірка від парохія в Мзощині через о. Ст. Білинського 100—, збірка в Мокротині через о. дек. В. Утриску 250—, збірка в Желдані через о. Бардина 80—, о. К. Ясеницький з Жовтанець 20—, о. дек. Е. Омелянський з Бутин 10—, Н. Н. 1—, о. Ст. Білинський збірка із свята „Маківка“ в Мадошині 100—, збірка в Жовтанцях через господаря Олександра Чабана 71-16, о. Т. Банах від себе 100—, Грин. Кукіль від громади Гребенець збірка 250—, о. Петро Ярославич за громаду Звертів 50—, о. Йосиф Маринювич з Любелі 50—, о. Н. Величковський з Добросина збірка 130—, о. М. Кривуцький збірка в Замочку і Вясовій 176—, о. Павула збірка в Смеркові 75—, від себе 20—, о. Ст. Білинський 20—, Ірена Білинська 10—, о. сов. Іван Пастернак з Зібодок 100—, о. Т. Банах збірка в Глинську 255 50, збірка в Пилах 28 60, о. Адриянович з Деревня 12—, о. Ярославич з Звертова 12—. Разом від 6. цвітня до 20. червня зложено 2.071.26. Дякуючи всім тим громадам і широким жертводавцям, в першій мірі нашому патріотичному духовенству за се, що докладають від себе стільки труда, щоб як найскорше киянєну клічку-ідею перевести в діло, накликаємо і звертаємо ся до всіх громад в повіті, які і до їх начальників, рад місц. і одиниць з горячим зазивом: Спішіть з жертвами та не надумуйте ся довго: чи ієє ся можлива до переведеня, чи ні... Инші народи не такі чуда діяв творили, тай ми не послідні. Не думаймо, що лиш в столиці, або передові люди мають дбати про все, чого весь нарід хоче. До праці над народом обовязані всі ми—на рівні. Тому стане приє. краєвий сирітський захист ім. нашого митр. гр. А. Шептицького у Львові, гарно, та ще воно гарніше буде для нас, як по при Красвий Сирітський Захист в нашій столиці стануть і повітові захисти по наших містах, в яких лебедіти муть наші українські сироти, шептати муть молитву за до-

рогу Україну, та виховувати муть ся на ієабних робітників під надзором своїх опікунів (ск) і учителів. Ієєє свята, гарна і труда вартя. Тому просимо всіх докинути від себе й своєю пеголку. Чем скорше, тим краще. — За Український Пов. Організаційний Комітет в Жовкві: о. Ст. Білинський, секретар.

— Концерт в честь Шавченія у Відні. Дня 7. с. м. о 7 год. вечером буде в середній салі „Konzerthaus“ у Відні (III. Lothringergasse) великий концерт в честь Т. Шевченка. В уладженю концерту беруть участь усі українські товариства у Відні. 475 2-3

ЛЯГЛИ ГОЛОВАМИ

На Італійськїм фронті поляг стрілець Іван Бойко з Стоянова, відзначений медалєю, бронзовою, срібною другої і першої класи. В. Я. і. 1

НА ВОЛИНСЬКІ ШКОЛИ.

„Пяткоша снотомь“.

На необхідну потребу удержана 25 українських шкіл на Волині, які супроти останніх подій тим дорожчі і важніші для української справи, конечні як найскорі і кадобільніші жертви

Одарка Крайчик Маковиско п. Бобряка 5 К: Олену Терещенє з Маковиска, Ірину Крайчик з Будинина, Мілю Бохенківну з Лазів, Одарку Гутювич з Дрогобича, Антона Горощка з Сосниці, — заряд громади в Орозичку 50 К, — Галю і Никольцо Сеньківські Серки горішні 5 К: дзядзя свого о. Николая Гриньовського Стрий, цюпці: Марійку, Толю, Галю Струтинських—Угорщина і Ганусю Кочівну, — д-р Іван Полоха Яло ст. лікар Rek. Helm Str. P. 20 10 K: всіх до тепер немил. укр. лікарів, — Ц. Збудовський 8 К. на котру зложили по 2 кор. Д. Красножон, Е. Коляковський, П. Збудовський, а по і кер. А. Жуківський і П. Белей. — Ю. Гецівна учит. в Надієва 10 К. (таксу одержав при іспиті). — Поручник Михайло Лінинський пол. поч. 373, 10 К. надпоруч. Петрикєвита пол. поч. 373, хорунжого Косоноцького Кубу пол. поч. 408, хорунжого Трусовича Семена пол. поч. 408, хадєтєв. Фартуха Ярослава, пол. поч. 408 поручн. Козака Северина пол. поч. 364. — Пол. курат Андої Ішак пол. поч. 373, 10 кор. Ольга Мотюк і вша Львів 5 К: тов. Віру Трусовичівну Львів, о. Мик. Гриньовського Стрий, о. З. Дидинського Львів—Замарстинів, напор. Ф. Балницького Бранав Чехи, Іжжин, Т. Рижєвського Перемишляни. — Антін Лукіянович судія Львів 5 К: Максиміліяна Константиновича судию пов. у Львові, Михайла Посадського проф. гімназ. у Львові, І. Рідецького судию у Львові, С. Михалевица судию у Львові. — о. Василь Сайкевич Васючин 80 К: о. Сильєстра Калиневица, о. Микола Данилюка з Хмільно, о. Йосифа Рейнаровича, о. совітника Михайла Бачинського з Гнєгорова і Йосифа Шуля урядника поштового з Книгички. —

ОПОВІСТКИ.

Четвер, 5. липня 1917.
Имя: греко-кат.: Евсея св. мч. — римо-кат.: Філімона.

За втра: греко-кат.: Агріаки муч. — римо-кат.: Ієаї проп.

І Самоучка (III. виданя О. Солтиса) мизлад в и черпаній. Печатаєть ся і вскобі появляєть ся четверте побільшенє виданє. — А. Окпий. 474 3-3

І В неділю 8. череня о 5. годині по полудні відбудуть ся товариські сходини „Сокола“ Павул. Городецька к. 95 в школі Грінченка: Народа над відновленєм сокольського жия і обгтворєне справи привіту графа митрополита Шептицького. Гарзд! — Старшина „Сокола“ III. 472 2-2

І Зміна фірми. Отсим подаєть ся до відомя, що „Кредитное общество „Надежда“ зь Крминиць общество зарєгистрованоє зь ограниченою порукою“ змінило свою фірму на: Товариство кредитное „Надіє“ в Кричині стоваришенє зарєгистрованоє з обмеженою порукою“. 468 3-3

СНЛАДАЙТЕ
НА ФОНД ім. МИТР. А. ШЕПТИЦЬКОГО
ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ СИРІТ!

Жівностенська Банка в Празі

Капітал акційний н. 80,000.000. — Фонд резервовий н. 25,000.000.

Філії: в Берлі, Чеських Будйовицях, Фридку-Містку, Градцу Крал., Іглаві, Карльсбаді, Клятовах, Коліні, Кракові, Ліберці, Львові, Мільніку, Оломуці, Мор. Остраві, Пардубицях, Піску, Пільзаві, Простеві, Таборі, Трієсті і у Відні.

підвищує капітал акційний в К 20,000.000 — з К 80,000.000 на К. 100,000.000.

запрошує до уділу в субскрипції 100.000 нових акцій по К. 200 номін. варт., по курсі субскрипційнім К 260 для акціонерів, а К 280 для неакціонерів.

На 4 старі акції припадає 1 нова акція. При оголошенні складають акціонари канцію в квоті К. 60, а неакціонари К 80 від кожної субскрибованої акції.

Реченець субскрипції вкінчить ся 16. липня 1917. о год. 12. в полудне.

Згодошеня приймає, всіляких пояснень уділяє і безлатно проспекти висилає, крім Централі в Празі і всіх її філій

Жівностенська Банка філія у Львові, ул. Ягайлонська ч. 8

482 1-3

Рух поїздів у Львові

важний від 1. червня 1917. аж до відкриття (Час: середня європейський; від 1. червня до 1. вересня 1917. час літній).

Віходять з Львова до	Приходять до Львова з
Кракова: [7-30], † 8:40, 8:55, [3-10], 6:05 6:20, †9:35, 10:10.	Кракова: 10:05, [1-45], 6:45, †9:00, 9:15, 9:50, †5:05, 5:20.
Золочева: 8:20, 10:53, [10-30], †7:13, 11:13.	Золочева: 5:52, 12:12, [2-20], 5:15, 8:52.
Стрия: 8:25, 4:55, 10:46.	Стрия: 5:51, 9:35, 9:05.
Лавочного: 7:20.	Лавочного: 7:10.
Самбора: 9:05.	Самбора: 8:30.
Сянок: 8:45.	Сянок: 10:15.
Рава руської: 2:20*, 9:30, 4:44.	Рава руської: 6:42, 4:35, 8:18*.
Сокаля: [8:55]-, [8:10]-.	Сокаля: [9:45]-, [9:45]-.
Яворова: 9:10*, 4:20.	Яворова: 8:45, 3:48**.
Підгаєць: 8:33, 3:00, 1:133.	Підгаєць: 5:32, 1:40, 7:32.
Стоянова: 12:13, 7:53, 3:15.	Стоянова: 6:12, 1:00, 7:52.
Ходорова: 8:30, [2:30], 11:10.	Ходорова: 6:45, 1:10, 8:10.

Оголошення.

- ПОЧЕНЕ НІГ -

усудив певно сисциальний пудер „Сава“, пакет за 1 20 К. На провацію висилаю тільки на попередній надісланий належності і 40 с. на порто. — Одиноке заступство **S. FEDER, — Львів, Сикотуська ч. 7.** 279 54-60

Дуже добре платна лядів в IV. класі гімназіальної у Львові, для студентів (студента) університету. Згодошуватись сейчас Іларіс Лявчаків, Крашівського 23ІІ, по-полудни між 2-3. 476 1-1

Технік будівельний 14 літ практики будівельної біо-рової — глядять занятя. Доклади оферти під „Технік“ до адміністрації. 478 1-3

Junge Dame Reichad, sucht Aufenth. i. ukrainisch. Familie (aufs Land o. Pfarrhs) zw. Erlernung der ukr. Sprache (1 Jahr) Selb. wurde i. d. Erziehung d. Kinder und i. Haushalte behilft sein. Musikalisch Welt. Verrelng. u. Zuschr. erbeten an H. Mitterlechner, Lehrerin, Breslau 8 Wollwinkel. 474 2-6

Інтелігентна жінка в родині священичої, в середній віці, розуміюча ся добре на господарстві домашнім, кухні і шитю, приймає занятя на селі Ласкаві оголошеня в Адміністрації „Діла“. 481 1-3

Помешкання в цілком удержанім в гірській околиці і ріжкою швидко для одної особи на протяз місяця. Найрадше у священника, де є спокій і недалеко до залізничі. Згодошеня К. Я. до Адміністрації. 484 1-3

Анна Намінська. Картку вислану до позначеного вашого мужа Максима, пошта в Стогольмі завернула. Можете її відібрати в біорі українського Червоного Хреста, Львів, Ватхарська ч. 2. 1-1

Загальні Збори

Товариства кредитового

„СВОЯ ПОМІЧ“

стоваришена зареєстр. з обмеженою порукою в **Жиколасві**

відбудуть ся дня 22. липня 1917 о годині 4. пополудни в льокалі Товариства з слідуочим порядком денним:

- 1) Отворене Зборія.
- 2) Відчитане протоколу з попередних Загальних Зборів.
- 3) Звіт Дирекції з діяльності і рахунків за рік 1914, 1915 і 1916.
- 4) Звіт комісії контрольної з внесенем науділене Дирекції абсолютоторії за рік 1914, 1915 і 1916.
- 5) Звіт з ревізії Товариства, переведеної через делегата Краєвого Союзу ревізійного.
- 6) Вибір 6 членів Ради надзираючої і 2 заступників.
- 7) Затвержене 3 членів і 2 заступників Ди рекції.
- 8) Розвія чистого зиску.
- 9) Внесення і запити членів.

РАДА НАДЗИРАЮЧА.

483 1-1

Льоси на рати продаємо а правом гри по аложеною першої рати. На льоси уділяємо помічок платив в місячних ратах. Поручаємо нашу фірму до всіх трансації в сира-вах банковах. Нови льоси Австр. Черв. Хреста продаємо на рата по 8 кор. за 5 ліосів разом.

БАНКОВИЙ ДІМ
ШІЦ І ХАСС

у Львові, пл. Маріївська 7. VIII 45-7

Люстратора спілок

приймає сейчас

КРАВИЙ СОЮЗ

Гооподарько-Торговельних Спілок
Львів, вул. Зморозича ч. 20

Кандидати нехай згодошуют ся письменно з відписами свідоцтв і подзють жаданя що до платні і діст. VI 3-3

АДРЕСА: Hauptkassa der Zentralfleitung der Ukrainischen Legion WIEN, VII, LEDERER GASSE 20

ПРОСИМО НА СЮ АДРЕСУ СЛАТИ ЛИСТИ І ДАТИ І НА СТРЕМЦЬКІ ШТИ. 21-7

ГЛЯДАЮТЬ СВОЇХ.

Анстасія Назаревич з Гробиюць, поз. Зборія, те-вер Городок Ягайлонський, передм. Васьківське, шукає брата Яцька Цесушника з Метсева, і мужа Антома Назаревича. 470 2-4

Евдонія Хомка в Кудобницях, поз. Зборія, везакувала-ка коло Городка Ягайлонського, село Галичівка, шукає догляда Парасевії Медвідь зі Стоголова поз. Зборія 471 2-2

Юлія Шавець з Гробиюць, поз. Зборія, везакувала, село Галичівка п. Городок Ягайлонський, пошукує Марцелію Кобякста з Підгайчик Г. Зборія. 472 2-2

Удобні знає де перебуть Мокрина і Василь Дитя з Корони поз. Тернопіль, прому довести на адресу: Іван Дитя в. н. к. Р. Н. Р. 11. Вац. 3. к. н. к. 477 1-1

А в Василь (слайдан Васильку) Дмитрі? Віт в в дому в липня 1914, був 3 тижні 1914 в Угравноі сер. до анітам подія ся, не знати. Мав 13 літ, тенер 13; величина, бл. ідеа, телар округла, довга, очі бурі, передній верхній зуб один на другі, на носі коло бічній містки чорна пляма як горіж. Сильний, здоровий, веселий, неосидлючий. Писав українське трошка кже знав. Можливо українські діти. Хто знає ж, прому написати до батька: Юрко Дяголь, Бергопс, п. Рокітніа, 463 до сина Міхала Кита, Н. івця в Калуша. Труд кожному був знав одродженя. 479 1-3

Хто знає би де виходить ся Василь Турко урядник ба-ні сільні в Колша коло Кольки позначили до віска в 1914 в звідній даславо довести Зофія Фріншан, Кайліна, в Фіраті 480 1-7

РУСЬКА ШАДНИЦЯ

в ПЕРЕМІШЛІ

вулиця Мисрошин ч. 2.

Приймає і виплачує шадничі вкладки щомісячно в годинях урядових. Вкладки опротентує по 4%, починаючи вже від саідуочого дня по два аше місяці аж до послідного дня перед двма відбродом.

ВКЛАДКИ в „Руській Шадниці“ можна вклати особисто в касі товариства, поточкова апро-кказана, грошевими листами, чеками поштової іста-шадні, які Дирекція Шадниці на жадане безкоштовно доставляє, і в філіях банку австро-угорського в рахунок „Руської Шадниці“

Удільна помічок: а) гіпотечних платив по-решама амортизаційними ратами на протяз до 10-45 місяці вибору урядового; б) на людські ефекти, в) на есконт есконтів. Сирма помічок вклати можна в кождий скорі.

Посередняча у шадничаню помічок в Гав. Воєнній Заведенню кредитовім в Кракові.

Всілякі інформації і дружні удільна вклати в „Руської Шадниці“ ул. Косцианів Народній Дім, І. пов. поданою безкоштовно в годинях урядових від 9-1 год. кромі неділя і українських свят.

Після § 14. уставу „Руської Шадниці“ зареє-жесного через п. к. міністерство внутрішніх справ вкладам в товаристві „Руська Шадниці“ в Пінра-шадні вклати ся до алокації урядових, фондаль-них і т. п. капіталів, але отже „Руська Шадниці“ урядову обезадуку. III 32-7

483 1-1